

Med bestemmelserne i lovforslagets *kapitel 6 (§§ 39—45)* overføres fra byggelovene — med visse ændringer — nogle af de almindelige bebyggelsesregulerende bestemmelser, herunder de bestemmelser om mindste grundstørrelse, maksimal udnyttelsesgrad og maksimal bygningshøjde, som vil finde anvendelse, hvis andet ikke er bestemt i en lokalplan eller tidligere tilvejebragt byplanvedtægt.

Kapitel 7 (§§ 46—50) indeholder en række administrative bestemmelser, herunder om dispensation (§ 47) og klage (§ 48). Det foreslås, at en dispensation almindeligvis først kan meddeles, når der er givet de berørte naboer lejlighed til at udtale sig. Som et led i bestræbelserne for at inddrage borgerne direkte i beslutningsprocessen foreslås det dernæst, at dispensationer vedrørende forhold, der alene har lokal interesse, skal kunne gives af en grundejer- eller beboerforening i området, hvis kommunalbestyrelsen ønsker at indføre en sådan ordning. Det foreslås endvidere, at der som hovedregel ikke kan ske administrativ påklage af det skøn, som en kommunalbestyrelse har anlagt under administrationen af loven og en lokalplan. I § 49 foreslås en udvidet adgang for borgerne til at indbringe forhold vedrørende bygge- og byplanlovgivningens overholdelse for domstolene.

Kapitel 8 (§§ 51—56) rummer forskellige bestemmelser om bl. a. følgerne af overtrædelser af loven eller en lokalplan.

Lovforslagets konsekvenser for anden lovgivning.

Lovforslaget vil umiddelbart afløse byplanloven af 1938 og dele af de to byggelove, den københavnske bygge lov fra 1939 og bygge loven for det øvrige land fra 1960. Der vil derved blive tilvejebragt ensartede regler for den primærkommunale byplanlægning i hele landet. Da lovforslaget — ligesom den gældende byplanlov — er en rammelov og ikke fastlægger normer for indholdet af planlægningen, vil der ikke være betænkeligheder knyttet til, at lovforslagets bestemmelser tillægges gyldighed overalt i landet uden særregler for henholdsvis større og mindre kommuner.

Lovforslaget fastlægger ikke i enkeltheder de ændringer i andre love, som vil være en følge af lovforslagets gennemførelse. I bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser er der imidlertid gjort rede for de væsentligste ændringer som forudsættes foretaget.

Baggrunden herfor er for det første, at det er regeringens hensigt at lægge lovforslaget frem til debat af navnlig hovedprincipperne i forslaget såvel i folketinget som i særligt interesserede kredse og i

offentligheden i almindelighed, inden lovforslaget genfremsættes.

For det andet vil lovforslagets gennemførelse i meget betydelig grad influere på indholdet af de to bygge love. Dels er det umuligt blot at foreslå nærmere angivne bestemmelser i disse love ophævet som værende afløst af bestemmelserne i nærværende lovforslag. Dels må utvivlsomt realiteten i de tilbageblivende bestemmelser optages til ny vurdering. I særlig grad vil dette gælde den københavnske bygge lov, som indeholder det lovmæssige grundlag for bl. a. matrikelvæsenet og vejenes retsforhold i Københavns kommune med afvigende bestemmelser herom i forhold til landet i øvrigt.

Det er regeringens hensigt at genfremsætte nærværende lovforslag, eventuelt i ændret skikkelse, så betids i næste folketingsår, at lovforslaget kan gennemføres i den pågældende samling. Regeringen stiller imod samtidig med genfremsættelsen at fremsætte forslag til de ændringer i andre love, som berøres af bestemmelserne i nærværende lovforslag. Det må forventes, at der i så henseende vil blive fremsat forslag ikke alene til en ny bygge lovgivning, men også til konsekvensændringer i ialfald loven om lands- og regionplanlægning, loven om regionplanlægning i hovedstadsområdet, by- og landzone loven, saneringsloven og boligtilsynsloven.

Økonomiske og administrative konsekvenser af lovforslaget.

Lovforslagets gennemførelse vil medføre besparelser for de statslige myndigheder som følge af et mindre forbrug af arbejdskraft dels i forbindelse med, at de gældende godkendelsesordninger foreslås ophævet eller stærkt begrænset, og dels som følge af den med lovforslaget tilsigtede decentralisering i øvrigt.

For amtskommunerne vil lovforslagets gennemførelse medføre noget øgede udgifter, herunder et noget øget behov for yderligere arbejdskraft.

For kommunerne under ét må det antages, at lovforslagets gennemførelse vil medføre udgiftsforøgelse, herunder et øget arbejdskraftforbrug, navnlig i forbindelse med de foreslåede bestemmelser om offentlighedens medvirken under tilvejebringelsen af dispositions- og lokalpaner. Forholdene i så henseende vil dog variere betydeligt i de enkelte kommuner.

Som helhed betragtet må det skønnes, at besparelserne og udgiftsforøgelserne for det offentlige vil opveje hinanden.

I det følgende vil de økonomiske og administrative konsekvenser af lovforslagets gennemførelse blive